

POLÍTICA

FRANCESC FRUTOS I GRAS. Secretari del comitè federal del Partit Comunista d'Espanya i diputat al Congrés per Izquierda Unida

«Rafael Ribó no és estable i té pocs principis»

SAÛL GORDILLO

Des de Madrid, com observa Catalunya?
—«S'ha avançat en alguns aspectes i s'han normalitzat moltes coses, però continuen havent esperits tancats. Accepten plenament la globalització econòmica i el pensament únic, però al mateix temps volen fer una petita parcel·la, el partit-hortet, de Catalunya. Una Catalunya molt feta sobre la base del folklore i no d'una veritable cultura catalana, la millor d'aquest segle. Fa la impressió que les picabaralles estan fonamentades en punts o comes de la llei del català. Es mouen interessos mesquins per part de l'estat governant a Catalunya i campanyes furibundes de reaccionaris espanyols i catalans.»

—No hi ha cap alternativa al respecte?

—«Des de les meves conviccions, intento contribuir a la construcció d'aquesta alternativa, però necessita gent que se la cregui. No persones que es canviïn de jaqueta. La construcció d'una Catalunya buida de valors morals i polítics s'ha de combatre amb les conviccions i els ideals socialistes i comunistes, totalment democràtics.»

—Per què estan tan barallats vostès amb Iniciativa per Catalunya (IC) i Rafael Ribó?

—«Cada vegada coincidim en menys coses. Rafael Ribó em sembla un polític de saló, que va d'un cantó a l'altre espigolant el que convé cada moment. Si convé ser més nacionalista ho és, si convé ser més esquerranós... No és una persona estable perquè crec que té pocs principis i poc programa. Jo més aviat sóc un lluitador que faig política. No m'interessen aquests canvis. Rafael Ribó deia l'any 91 que Izquierda Unida (IU) s'havia de retirar del País Basc i donar suport a Euskadiko Ezkerra (EE). I deia que ell aniria a fer campanya per EE. Ara es veu què passa al País Basc. Més o menys deia el mateix en relació a Galícia i el Bloc Nacionalista Gallec. També parlava de les esquerres perifèriques i que ell les anava a encapçalar. És un fracàs rere fracàs. Ribó és un polític que sempre va darrere del que l'interessa més a cada moment. Les opcions d'esquerra, per moderades que siguin i per més que vulguin tocar de peus a terra, han de tenir la seva pròpia dinàmica interna, unes idees i un programa. Sense la dinàmica interna i anant constantment d'un cantó a l'altre, la política conjuntural no té principis ni valors.»

—Un home així no pot liderar una proposta com la que el Partit Comunista d'Espanya (PCE) i Julio Anguita voldrien per a Catalunya?

—«El distanciament cada vegada és més gran i no sé què hi fem al mateix grup parlamentari persones i organitzacions que defensem el contrari en coses molt importants. Ja he donat la meua opinió sobre Ribó. Li vaig donar suport quan va ser elegit secretari general del PSUC. Em vaig equivocar de dalt a baix. Suposo que a Catalunya l'esquerra que no vol renunciar als seus postulats. Ja trobaran els seus recanvis.»

—Aquests recanvis han de sorgir d'entre la majoria existent actualment a Iniciativa?

—«No ho sé. M'imagino que entre la majoria hi haurà gent potable, que es creu les coses d'esquerra. Suposo que sí, que pot sortir d'aquí. Però, per altra banda, hi ha la minoria a IC.»

—Vostès aposten pel sector minoritari, crític amb Ribó. Hi tenen més contacte.

—«És el sector amb què coincidim més.

En els grans trets de la política catalana i espanyola hi coincideixo més. No és que ningú obligui ningú. La minoria d'IC és absolutament independent i fa el que considera oportú, però hi coincidim més. Tampoc tinc una mania especial a Rafael Ribó. La pregunta ha sortit i jo contesto perquè no és el meu estil escapolar-me. Aquests dies de vacances no he pensat amb Rafael Ribó.»

—Potser ha pensat de quina manera el PCE pot tenir una representació a Catalunya més digna per a vostès que IC?

—«El PCE no té cap representació a Catalunya a través d'IC. El PCE havia tingut una correspondència a través del PSUC, que era el partit dels comunistes catalans, agermanat amb el PCE. El PCE continua tenint la mateixa història, programa i vocació antidogmàtica i profundament democràtica, cosa que no té el PSUC. El PSUC se l'han polit. Hi ha una sèrie de persones que han fet el *Manifest per un PSUC viu*, que vol redreçar aquesta situació i recuperar aquest PSUC, actualment mort, per convertir-lo en un partit viu perquè consideren que les idees són vigents i que han de posar-se en marxa. Són una part del pensament democràtic i, fins i tot, llibertari que hi ha en aquest país. Això ha de posar-se en marxa i ha de ser una de les parts de l'esquerra

Frutos, dilluns a Calella (Maresme), on va néixer el 25 de gener de 1939. Afirmava que el pensament únic perjudica els treballadors i els joves, «que s'han incorporat al mercat del treball amb unes condicions de pena». Recordava que la liquidació de la política de blocs no ha acabat amb les misèries del món. Foto: SAÛL GORDILLO

Durant els 60 i 70 va participar en les mobilitzacions de CCOO, sindicat del qual va ser secretari d'organització a Catalunya i dirigent estatal. Secretari general del PSUC (81-82), va ser diputat al Parlament (80-84). El 1988 va ser escollit secretari d'organització del PCE. Des del 95 és secretari del comitè federal. Membre de la presidència d'IU, és diputat al Congrés per Madrid des del 93

«Aviat s'acabaran els conflictes a IU»

S.G.

Julio Anguita té conflictes a Galícia, Catalunya, País Valencià i amb Nueva Izquierda. No és preocupant la situació?

—«En absolut. Preferiria que els conflictes s'haguessin acabat, però estan en vies de solució. En la V Assemblea d'IU, quedarà solucionat. Aleshores IU ha de ser molt plural i molt democràtica. IU no pot continuar tenint a casa un projecte contradictori. Pluralitat, sí, però no pot haver un cavall de Troia. Això s'acabarà aviat.»

—Parla de depuració?

—«De moment, no n'hi

ha hagut cap. Simplement, alguns [de Nueva Izquierda] que estaven a la direcció d'IU ja no hi són. Si estàs en contradicció amb un projecte és absurd que siguis a la direcció. A Galícia, el mateix. D'aquí a un any ja no se'n parlarà.»

—Per què?

—«Perquè s'haurà clarificat i cadascú serà al seu lloc. Molts d'aquests de Nueva Izquierda seran al PSOE. Els que no vulguin anar-hi i pensin que la direcció d'IU no està actuant correctament seran molt més lliures per defensar les seves idees. No pot ser que a IU discutim qualsevol cosa, pre-

nem una decisió democràtica i, al cap de 5 minuts, hi hagi uns altres fent una roda de premsa dient que som una colla d'inútils i irresponsables. Això ja s'acaba.»

—És deslleialtat?

—«És un cavall de Troia, que sempre acaba liquidant la ciutat. No saltres no volem que continuïn dinamitant la ciutat i els fotem fora. Però de manera que són ells els que obren les portes per marxar.»